

”Galleri Sans og samling” - i Busters Verden

v. Nina Berth Topsøe, cand.pæd. og leder i Busters Verden

Et kig i Busters Verdens atelier

giver et billede af makkerparret Lau og Lærke, der er optaget af at male en cylinder de sammen har lavet i papmache. Lau og Lærke er fordybet i malingen af deres cylinder og nysgerrigt kigger Lau på sin ene hånd som han har malet blå og Lærke har sit ansigt tæt på det hun er ved at male i dyb koncentration – med diademmet på sned, naturligvis!

Scenen er fra ”Galleri Sans & Samling”

Busters Verden er i gang med et kunstprojekt hvor alle stuer deltager – på en af børnehavestuerne arbejder en lille børnegruppe børn på ca. 3½-4 år med at bygge figurer op i papmache sammen med en pædagog. Børnene er delt op i makkerpar to og to, disse makkerpar – her Lau og Lærke, arbejder sammen gennem hele det aktuelle kunstprojekt, hvor bodypaint, fremstilling af tredimensionelle figurer som bolde, cylindere og kasser i papmache – hvoraf enkelte senere blev lavet til lamper, er på programmet. Så uanset om Lau og Lærke arbejder med papmache eller med bodypaint, så de to børn hinandens makkere.

Hvad forventer vi børnene kan overskue?

Makkerparrene har betydning for børnenes følelsesmæssige tilknytning til kammeraterne og til projektets indhold - fordi børnene ikke skal være makkere med forskellige børn undervejs, men kun én makker så bliver den følelsesmæssige tilknytning til en bestemt kammerat af betydning for det store engagement vi ser i børnenes arbejde med projektets indhold f.eks. når børnene laver de tredimensionelle figurer og bodypaint på hinandens ben og fødder. Det lille, men betydningsfulde, fællesskab mellem to børn giver dem ro til at koncentrere sig om det de skal lave. Et andet eksempel er, at en medhjælper fra en børnehavestue fortæller, at de har lavet rundkreds, med faste pladser til børnene. Børnene husker placeringen i kredsen, ved at de bliver bedt om at lægge mærke til de to børn der står ved deres side – børnene skal i sig selv ikke huske hvad en rundkreds er, eller hele rundkredsen, men blot hvem de selv skal stå ved siden af. Børnene bliver selv aktive – i modsætning til hvis de voksne skal henvende sig til hvert enkelt barn og forklare hvor barnet skal stå. Den følelses- og sansemæssige oplevelse de får ved at se de to sidekammerater i øjnene, sætter dem i stand til at danne en rundkreds – det virker i hvert fald – i Busters Verden.

Læreplan, årsplan og detailplaner

Støvede ord kan man fristes til at sige, I Næstved kommune er der udarbejdet en overordnet læreplan som gælder for alle dagtilbud, dette betyder for os, at vores fokus er flyttet fra at lave læreplanen til at lave en detailplan der nærmere beskriver, hvordan vi vil omsætte målene fra læreplaner til konkrete aktiviteter. For os har det stor betydning, at vi får skabt gode rammer for at aktiviteterne foregår på en måde hvor stemningen er i højsædet – vel at mærke en stemning som er præget af legende elementer, som lyst, glæde, undersøgelse, nysgerrighed, at være aktiv og kunne præge forløbet. I Næstved Kommune skal vi (og det vil vi i Busters Verden også helst) arbejde med de seks læreplans temaer på en måde, hvor vi arbejder med det sproglige, det personlige og det sociale i alle vores detailplaner hvad enten detailplanerne er udarbejdet på et projektforbånd, fx et kunstprojekt eller et forløb om krop og bevægelse eller det kan være på en hverdagsaktivitet – som fx overgange fra en aktivitet til at skulle spise frokost, selve frokosten eller modtagelse om morgenen. De tre temaer om natur, krop og bevægelse og kulturelle udtryksformer kan det enkelte dagtilbud lægge som de vil. I Busters Verden har vi valgt at lægge en overordnet plan for den måde vi tilrettelægger det pædagogiske arbejde på i skemaform ser det således ud:

august til november (ca.)	december til februar (ca.)	marts til juni (ca.)
alle detailplaner indeholder pædagogiske overvejelser på hvordan vi arbejder med børnenes personlige, sociale og sproglige udvikling		
Gennem hele året har vi selvhjulpenhed som et gennemgående tema		
krop & bevægelse	kulturelle udtryksformer	natur og naturfænomener
eksempler på projekter: "Skelet-Keld" om kropsbevidsthed "Alarmcentral 112" om hjælpsomhed "Husk lige tandbørsten" en verdensrundrejse i dans og bevægelse	"med hovedet under armen" om selvportrætter "Anna Anchers kuffert" – om at udtrykke sig gennem tegning og maling og opleve kunst. "Nikolaj" og "kriz – kraz" om farver og tegning i vuggestuen	"Sikke en solsikke" – om at få solsikker til at gro "KribleKrableLand" – om insekter og andre smådyr

Læring må ikke være "stift"

Vi bestræber os på at omsætte målene i læreplaner til detailplaner, gennem brugen af æstetiske læreprocesser, hvor sanser, følelser, stemninger er i top. Stemninger skabes også gennem sprog og benævnelser. F.eks. gennem navnene på projekterne – man kan jo lave et

projekt man kalder "Krop og bevægelse" – men både forældre og kolleger kommer til at smile og ikke mindst spørge ind til hvad det hele handler om, når et projekt med titlen "Husk lige tandbørsten" eller "Skelet-Keld" tager sin begyndelse – for det kan rumme så meget. Det lægger op til at lege med på

Den pædagogiske tilgang

"Det er den, der arbejder, der lærer noget" og "at lære er at gøre noget – sammen med andre" – dette er et par slogans med betydning for os, for det siger noget om det læringssyn vi har og det peger på hvilke elementer vi vil have med i de pædagogiske forløb og den hverdagspædagogiske praksis vi har i Busters Verden. F.eks. betyder det for os at et pædagogisk projekt, forløb eller hvad man vil kalde det, skal indeholde elementer, hvor ikke mindst børnene, men også de voksne, skal være aktive – og det betyder, at de pædagogiske forløb skal tilrettelægges på en måde, hvor børnene indbyrdes får mulighed for at være sammen om noget. Set i de lys giver det stor mening for os at tænke i æstetiske læreprocesser – som vi både meget bredt og meget kort forstår sådan, at vi både skal tage udgangspunkt i og udfordre børnenes *sanser, følelser og fornemmelser*. Stemninger er et ord der ofte bringes på banen når vi taler om hvordan et forløb sættes i gang eller det der kendetegner et godt forløb.